

2022

e. 1

P

laváček

Tomáš Pačes: Cornwall, 1989

Pozvánka

Sejdeme se ve středu, 2. února v 17:00 v Kafé-baru Duende, Karoliny Světlé 30.

Zápis

Účast: **Kačka, Pegas, Zbyněk, Bobánek, Mahu, Mahdí, Reyp, Zub, Bob, Chingo, Pyrilík, Pulec, Hekloš, Petr, Pacík, Yško, Job, Foki, Cancidlo.**

Omluvenky:

*Moji milí přátelé a skauti,
Moje tělo chátrá a nezdá se, že by se to mohlo zlepšit. Moje účast na schůzkách Prvostředecníků patrně skončila. Jak víte, už delší dobu chodím o holi, protože se mi motá hlava a kolena neposlouchají. Teď se to zhoršilo do té míry, že jsem odkázán na „chodítko“, židle a postel. Upadl jsem totiž tak nešťastně, že jsem se praštil hlavou (zátylkem) do hlavy. V nemocnici zjistili, že hlavu mám celou, ale asi je to něco horšího.
A tak se s vámi chci takhle rozloučit. Zatím.
Jestli v květnu budu ještě tady, tak bych uspořádal schůzku u nás. Do té doby rád uvidím každého, kdo by měl chuť a zájem sem za mnou přijet a podebatovat. Na mnoho věcí v životě jsem se nezeptal těch, kteří už tu nejsou – dokud tu byli. A to je chyba. Tak jí také neudělejte a přijďte. Potěšíte starého dědku Chinga. Třeba u mnohých nevím, co jste kdo vystudoval a jakou práci jste v životě dělali. O tom u mnoha z vás v archivu není ani zmínka. Tak mi to napište, přehánějte a chlubte se, prosím. Dám to dole do archivu.
Jsem pyšný na to, že jsem měl a mám takové přátele, jako jste vy. Uvědomujete si, jak je to výjimečné? Jak úžasné a spolehlivé přátele máte?
Do čela nepovol, bij se v před 555. **Chingo***

Přemík se omlouvá, že vyklízí byt po tetě.

Milí bratři, lituji, že jsem stále jen "člen korespondent", doufám, že se uvidíme i osobně. Přeji všem hlavně zdraví v novém roce. Zdraví **Rony**

Atmosféru schůzky zachytil **Mahu**:

Že by módní přehlídka?

Soutěž o nejkrásnější nos skončila tak, že vyhrál sice **Pulec**, ale **Pacík** se umístil hned na druhém místě

Hlavním bodem programu byla oslava kulatých narozenin **Reypa**. Ta oslava spočívala v tom, že **Reyp** zařídil opulentní pohoštění a pití a pak to za nás všechny zaplatil. Je to skvělá tradice a my mu za to moc děkovali.

Oslavu narozenin fotografoval Kačka

Oslavenec, ale hlavně štědrý sponzor.

Dalším bodem byla prezentace krásně svázaných prvních 5ti ročníků Plaváčka od ročníku 2006 až do ročníku 2010. Plaváčky v barvě vytiskl **Pacík** a krásnou tmavomodrou vazbu se skautskou lilí zařídil a zaplatil **Zub**.

Tady si Plaváčky z let 2005 až 2010 prohlížíme

Kačka navrhnul, abychom si založili konto, na které budeme přispívat a z něho budeme platit další různé náklady, jako vazbu dalších ročníků ap. Návrh byl přijat, a tak jsme do fondu každý přítomný dal 200 Kč. Pokladníkem a správcem fondu se uvolil být **Yško**. Takže i vy, kdo jste na schůzce nebyli, můžete do fondu přispět.

Yško se hned s radostí své funkce ujal

Výměna názorů mezi námi nezná bratra

Takhle se to dělá: **Mahu** láká naši novou přítelkyni na přednášku o umění v Židovském muzeu

Naopak, **Bobánkovi**, když jí, tak je veškerá pozemská krása ukradená

Ostatně, Cancidlovi taky

Úplněk 2022

Tradičně se uskutečnila cesta za prvním úplňkem v roce. Na výpravu se sjelo něco přes 30 Pětkařů, jejich rodin a přátel. Tentokrát výprava nevedla na vrchol hory Říp, ale výprava se vydala podle vedoucího výpravy **Joba** na severní pól jižní cestou. Bohužel, z Prvostředečníků se nás zúčastnilo jen pět: velitel výpravy **Job**, předzpěvák **Reyp**, pečovatel o jednu kamarádku **Bob**, vodič psa **Hekloš** a pozorovatel **Pacík**. Ostatní svou neúčastí o mnoho přišli.

Výprava vyrazila ze Smíchovského nádraží autobusem krátce po půl páté do základního tábora výpravy ve Strnadech. Zde došlo k prvnímu posilnění jak ostrými nápoji, tak kaloricky výživnými sladkými kousky. Potom již začal výstup, který se konal rozbahněnou cestou po rovině podél temného, pomalu proudícího, vodního toku. Zde pro cestovatele připrula bárka vedená s jistotou místním Charónem, a převezla výpravu po částech na druhý břeh. Po dalším usilovném pochodu výprava skutečně dorazila k pólu, který se ukázal být pólem jižním. Zde byl tento unikátní prvovýstup, který měřil asi 3 km, zakončen jednak vrcholovými fotografiemi, jednak vlajkoslávou, a konečně, po počátečních obtížích s pohonem, byl úspěšně vypuštěn k měsíci horkovzdušný balón. Cesta dál pokračovala v úplné tmě, kdy úplněk byl zastřen hrozivými mraky, ke břehu řeky. Tam se konečně mraky prodral úplněk. Obdivným Jéééé jsme ho pozdravili, vzpomněli jsme zakladatele těchto výstupů **Louína**, a pak už nastala cesta do konečného tábora v hostinci U Kaštanu ve Vraném nad Vltavou. Tam byli účastníci k velkému údivu obdarováni krabičkami zápalek, kde se dozvěděli, že skutečně byli na jižním pólu.

Pak už jen doplnili tekutiny a kalorie a dalším pochodem asi 200 metrů dosáhli nádraží a odjeli Posázavským Pacifikem do svých domovů.

V obtížných klimatických podmínkách výpravu fotografovali **Reyp, Job, Terka** a **Princ**

Převoz přes řeku Styx (neboli Acherón nebo Léthé), to je přes řeku zapomnění

Dobyvatelé na pólu

Vrcholová fotografie.

Slavnostní start balónu

Ohnivý kruh

Vrcholová vlajka

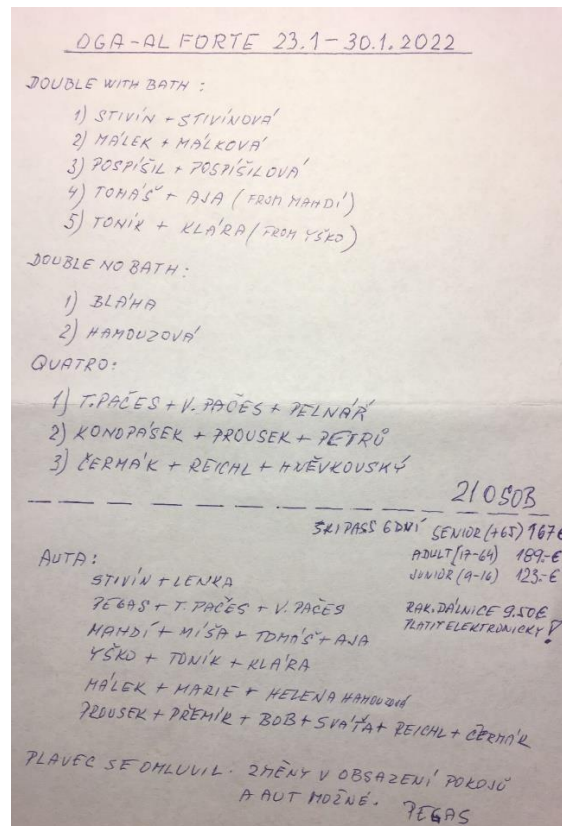

Jižní pól

Hory

Pegas na schůzku přinesl aktualizovaný seznam účastníků letošních hor.

Nakonec na poslední chvíli řada lidí odřekla. Kdyby v Alberdo al Forte vybírali zálohy, tak by se to asi nestalo. Takže 3 dny před odjezdem je účast taková:

Oga-Al Forte 23.1. - 30.1.2022

Double room with bath

1. Stivín + Stivínová
2. Málková
3. Pospíšil + Pospíšilová
4. Tomáš + Aja
5. Rajchl + Rajchlová

Double room no bath

1. Bláha

Quatro

1. Pačes+Pačes+Pelnář
2. Konopásek + Prousek + Hněvkovský

Z původních 21 lidí jsme se smrskli na 16. A na fotografii, kterou pořídil **Kačka**, je nás ještě méně. Ovšem, přidala se k nám **Patrizia**.

Tak to vypadalo u večere, kterou bravurně, v Italském stylu, pro nás vařil přes dva metry vysoký, krásný černoch.

Lyžování bylo nádherné na prosluněných a urolbovaných svazích Oga al Forte. Ovšem okolí sjezdovek bylo téměř bez sněhu.

A večer se o zábavu postarala Lenka s Kačkou, kteří nám u krbových kamen pustili pět zajímavých filmů. Oskarový film „Síla psa“, známou smutnou krimikomedii „Thelma a Luisa“, českou komedie o sedmdesátých letech „Okupace“, film o reinkarnaci „Děkan Spanley“ a film o schizofrenii a lásce s Richardem Gerem „Mr. Jones“.

Před večerí se opilci vždy usadili u **Pegase** v pokoji a během pobytu vypili pár lahví kvalitního alkoholu nakoupeného za laciný peníz v Livignu.

Pár fotek udělal i **Pacík**:

Příjezd

Pohled z okna pokoje obývaného **Pegasem**, **Cancidlem** a **Pacíkem**

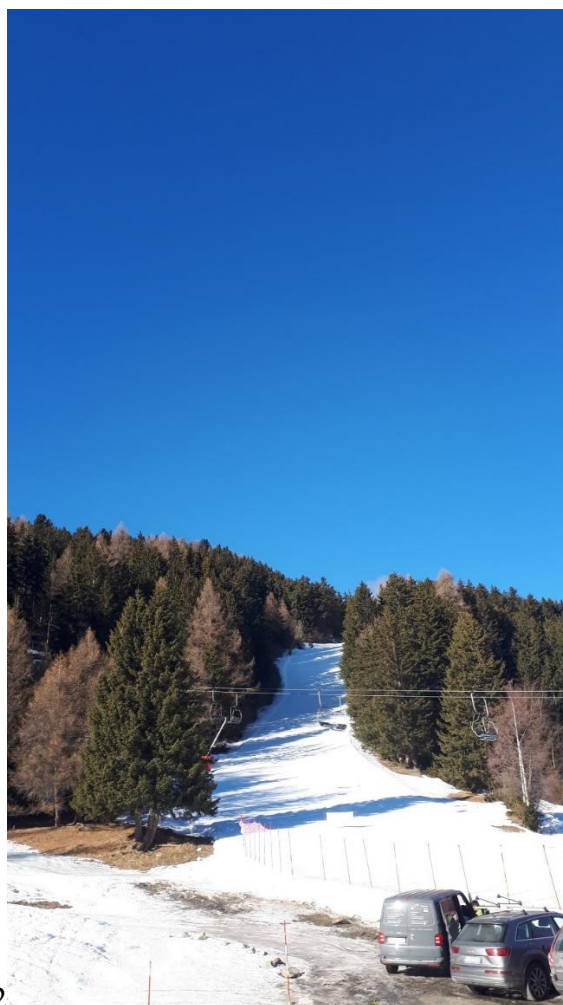
Pohled na sjezdovky v Bormiu

Lyžování na vrcholu 1 (**Bob, Zbyněk, Pacík, Přemík, Cancidlo, Bláha, Andulka, Mates, Pegas.**) Fotografii poslal **Bob**

Lyžování na vrcholu 2 (**Pegas**, v pozadí **Mařena**, **Kačka**, **Lenka**)

2

Poslední padák k našemu penziónu. Takovou oblohu jsme měli skoro pořád

Pravidelné posezení před večerí

Povídka

Bratři Fleuryové

Pulec, leden 2022

Brzy po svém příchodu do Bazileje jsem se seznámil s bratry Georgem a Josephem Fleuryovými. Georges byl vynikající jazzový varhaník, prodával Hammondovy varhany a předváděl je. Předváděl je výtečně a byl tím také proslulý. Jeho mladší brácha Joseph hrál na tenorsaxofon. Dohodli jsme se a doplnil jsem jejich duo bicími.

Georges byl ve Švýcarsku skutečně známý, hrál stylem Jimmyho Smithe, proto jsme pořádali často jazzové koncerty, nejen v celém Švýcarsku, ale také v Německu: Freiburg, Stuttgart a Karlsruhe. V repertoáru jsme měli hodně témat zmíněného Jimmy Smithe, ale také nějaké naše vlastní skladby. Jednu, kde hrály bicí podstatnou roli, jsme nazývali „Strč prst skrz krk“, ten výraz se klukům hrozně líbil. Kromě zmíněných jazzových koncertů jsme hráli občas i k zábavě, hlavně pro různé Georgovy přátele nebo prominenty. Rozšířili jsme náš repertoár o šlágry a známé skladby, o nichž publikum vědělo, co na to mají tancovat. Joseph také zpíval, uměl báječně napodobovat L. Armstronga nebo G. Becauda.

Zkoušeli jsme občas večer ve farním sále. Odpoledne tam cvičila jedna slovenská operní zpěvačka, která přišla nedávno do Švýcarska. Když zjistila, že rozumím česky, vrhla se na mne, aby se vypovídala. S němčinou měla zřejmě potíže.

Georges mě požádal, abych ho naučil česky různé poznámky, jako třeba: „fakt jo?“, nebo „vážně?“, „neříkejte!“. Když jsme se se zpěvačkou zase potkali, pozdravil ji „dobrý den“. Jakmile to slyšela, spustila svoji kulometnou palbu ve slovenštině na George. A on jen poslouchal a když se zpěvačka mezi větami nadechovala (no spíš mezi celými odstavci, byla zpěvačka a uměla dýchat!), prohodil „opravdu“, „neuvěřitelné“. Uměl to vyslovit naprosto bez cizího přízvuku. Když jsme jí později vysvětlovali, že Georges je Švýcar a nerozumí ani slovo slovensky, nevěřila nám. „Vždyť jsme si tak pěkně popovídali!“

Jednou jsme hráli v jednom sále, kde bylo velmi malé podium. Větší část podia jsem zabral já se svojí baterií, pak vedle mne Georges s varhanami. Před bicími stála stolička a na ní náš zesilovač, aby ho mohl Joseph obsluhovat. Jednalo se o velmi starý zesilovač, ještě s lampami. Joseph měl stát v úzkém prostoru vpředu a „dělat show“. Nebylo mu dobře, asi na

něj lezla chřipka, proto si objednal veliký hrnek horkého čaje s citronem. Když mu ho číšník přinesl, Joseph právě zpíval, a tak jen pokynul, aby mu ho postavil na zesilovač. Ten byl horký a nebylo tam nebezpečí, že čaj rychle vystydne. Při jednom nekontrolovaném pohybu kopnul Joseph do stoličky a čaj se vylil do zesilovače. Jenom to zasyčelo, nad zesilovačem se objevil obláček páry, ale zesilovač běžel dále. Po dokončení skladby jsme se na Josepha vrhli: „Prosím tě, co tě napadá vylít čaj do zesilovače?“ Pokrčil jen rameny a poznamenal laxně: „Byl slabej!“

Pro ty, kdo tvrdí, že Švýcaři nemají humor, sloužij tato historka jako důkaz o naprostém opaku.

Vtipy

Roubíčkoví bylo šedesát, a tak zašel k lékaři na kompletní prohlídku. Když doktor skončil, řekl: „Jste ve velmi dobré kondici. Vy tu budete ještě do sta let. Kolik bylo vašemu otci, když zemřel?“ Roubíček odpověděl: „Neříkal jsem, že je mrtvý. Je mu 83 let a každý den běhá a pravidelně tancuje izraelské tance“. Doktor se překvapeně zeptal: „A kolik bylo vašemu dědovi, když zemřel?“ Roubíček: „Neříkal jsem, že zemřel.“ „Chcete mi říct, že je vám 60 a váš otec i děda ještě žijí? Co dělá děda?“ „Chodí dvakrát týdně plavat a každou neděli hraje golf. Je mu 107, navíc se příští měsíc znovu žení.“ Lékař se udiveně zeptal: „Když je mu už tolik, proč se chce oženit?“ Roubíček se podíval doktorovi do očí a vysvětlil: „Neříkal jsem, doktore, že chce! On musí....“

Manželka přijde domů, a tam v kuchyni pije kávu cizí žena. Začne křičet na manžela. Muž jí povídá: „Nekřič na mne, ta paní přišla za tebou.“

Manželka odpoví: „Za mnou, ty děvkaři? Vždyť ji vůbec neznám! Vymysli si něco lepšího!“

Muž jí v klidu povídá: „Tak když ji neznáš, já vás tedy seznámím. Je to žena tvého milence...“

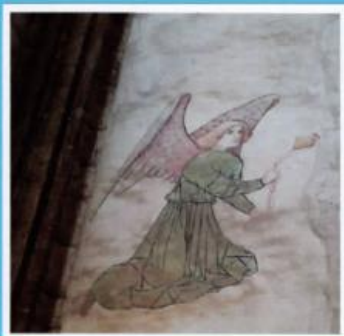
**IKEA HLÁŠENÍ:
-ŽÁDÁME RODIČE MALÉ
"COJETIDOTOHOKRÁVO
JAKSEJMENUJU" ABY
SI JI NEZAPOMNĚLI
VYZVEDNOUT Z
DĚTSKÉHO KOUTKU. 😂**

Vánoční a novoroční přání

Dovoluji si popřát veselé vánoční svátky a hodně štěstí a zdraví
v novém roce 2022, **Rony**

**Hezké Vánoce
a dobré vykročení
do nového roku.**

Hana + Zbyněk

At' už ve všudypřítomného a věčného Boha věříte nebo nevěříte, je to přání a modlitba se všeobecnou platností, a tak vám to předávám. Ahoj! **Pacík**

At' do Tvého domu vejde láska, porozumění, pokoj, spokojenost, zdraví a štěstí.

"Bože, Otče náš, projdi mým domem a vezmi všechny moje starosti a choroby. Prosím, shlédni na nás a uzdrav mou rodinu. Amen."

Třeba to zabere. Kdo ví???

Velice trefné novoroční přání pana faráře Zb. Czendlíka posílá **Selim**:

"Abych nikoho neurazil, nepřejí lidem, ale postavičkám z Betléma:

Přejí volům, aby neřvali z plna hrdla na všechny kolem,

oslům, aby nebyli paličatí a tupí,

ovečkám, aby nešly slepě za prvním lepším pastýřem,

pastýřům, aby si nemysleli, že ty ovečky jsou tak tupé, jak vypadají,

andělům, aby méně lítali a víc chodili po zemi mezi lidmi,

králům, aby nezůstali nazí jen s korunou na hlavě

a Svaté rodině, aby našla teplé místo v srdcích lidí."

Listárna

Ahoj dědku, měl jsem pocit, že fotky z té doby byly vždycky jen černobílé, (možná už mám horší zrak) ale já na té fotce vidím kluka na táboře, jak kouká na začouzený kotlík na ohni a přemýšlí jestli bude dost pro všechny....oheň a hudba budou lidi spojovat vždycky keep**JOB**